

עת"א 50804/05/16 - איציק בינאושילי, נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 יולי 2016

עת"א 50804-05-16 בינאושילי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
ר' שפירא, ס. נשיא

איציק בינאושילי, (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד נאג'י עאמר

העותר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המופנית נגד החלטת המשיב מיום 5.6.16, לפיה הורה המשיב על הפסקה מנהלית של המשך ריצוי עבודות השירות שהושתו על העותר בגזר הדין מיום 7.7.15 שניתן על ידי בית משפט השלום בקריות בת"פ 42167-12-14, שם הורשע העותר בעבירות אלימות בגין שני אירועים שהתרחשו בימים 11.12.14 ו- 12.12.14. ביום 7.7.15 נשפט העותר בגין ההליך הנ"ל לעונש מאסר של 6 חודשים שנקבע כי ירצו בעבודות שירות וכן למאסר מותנה ופיצויים לטובת המתלוננים. בגזר הדין נקבע כי תחילת ריצוי עבודות השירות הינה ביום 11.10.15. טרם מתן גזר הדין הוגשו לבימ"ש השלום בקריות שתי חוות דעת מאת המשיב במסגרתם התנגד המשיב לכך כי העותר ירצה את עונש המאסר בעבודות שירות. במקביל להליכים בתיק הנ"ל התנהלו הליכים הנוגעים להפקעת יתרת עבודות שירות, בסך 44 ימים מתוך 6 חודשים, שהושתו על העותר ביום 15.1.14 במסגרת ת"פ 1368-10-12. במסגרת אותם הליכים הוגשו לבימ"ש זה שלוש עתירות על ידי העותר וכן הוגשה בקשת רע"ב לביהמ"ש העליון. העותר החל לרצות את 44 ימי המאסר ביום 1.5.16 וסיים לרצותם ביום 30.5.16 (שחרור מנהלי). על פי הודעת הממונה מיום 15.5.16 סה"כ תקופת מאסר בפועל שנותרה לעותר לאחר ריצוי 44 ימים בכליאה ממשיית הינה 87 ימי מאסר בפועל.

ביום 11.4.16 נערך לעותר שימוע במשרדי המשיב, זאת טרם ההחלטה על הפקעת עבודות השירות. בתום השימוע המליץ עורך השימוע על הפקעה מנהלית של עבודות השירות. לטענת העותר, בסיכום בעל פה בין עורך השימוע לעותר סוכם כי בתקופה שלאחר השימוע ובטרם כניסת העותר, ביום 1.5.16, לריצוי תקופת המאסר בגין ההליך הקודם (44 ימים), יורשה העותר להמשיך את ביצוע עבודות השירות, כאשר נטען כי על פי הסיכום, היה והעותר יבצע את עבודות השירות במהלך תקופת מבחן ללא דופי, עורך השימוע יקפיא את ההמלצה להפקעת עבודות השירות והעותר יוכל להמשיך לרצות את תקופת עבודות השירות לאחר סיום ריצוי תקופת המאסר בגין ההליך הקודם.

העותר טוען כי אמנם מדובר בסיכום בעל פה, אך מדובר בסיכום מחייב, במיוחד כאשר מדובר ברשות מנהלית שחלים עליה עקרונות המשפט המנהלי, עיקרון תום הלב והסבירות. נטען כי נוכח הסיכום שנעשה עם העותר פנה ב"כ העותר

ביום 2.5.16 וזאת לאחר שהעותר התייצב לריצוי עונשו, למשיב כדי לשנות את ההמלצה של עורך השימוע להפקעה מנהלית של עבודות השירות. במכתב תשובה צוין כי העותר לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו ונעדר מעבודות השירות ימים רבים. נטען כי המשיב לא ערך בירור עובדתי טרם קבלת ההחלטה על הפקעת עבודות השירות ולא ערך לעותר שימוע על מנת לברר מדוע נעדר העותר. נטען כי ההחלטה להפסיק מנהלית את עבודות השירות הינה החלטה בלתי סבירה, בלתי מידתית, המתבססת על נתונים שלא נבדקו בצורה סבירה ומתעלמת משיקולים נוספים שהיה על המשיב לשקול וכן פוגעת בזכות הטיעון והשימוע של העותר.

העותר טוען כי בתאריכים 19 - 21 לאפריל נעדר נוכח מחלה והמציא אישור רפואי ולכן לא נדרש לקבל אישור מוקדם להיעדרות. באשר לימים 13/4 ו- 17/4 טוען העותר כי לאחד מהימים הנ"ל לא הגיע מאחר שלא הצליח לגייס כסף לצורך הנסיעות והתבייש לבקש עזרה מהוריו ואילו לגבי היום האחר הוא התייצב אך בגלל תקלה במערכת שעון הנוכחות אותו יום לא נרשם בדף הנוכחות והעותר דיווח על כך למפקח. נטען כי אילו נעשה עם העותר בירור עובדתי בנוגע לימים בהם נטען כי נעדר או שימוע בטרם קבלת ההחלטה ייתכן וההחלטה הייתה שונה שכן להיעדרויות קיים הסבר סביר.

כן טוען העותר כי המשיב לא התחשב בכך שהעותר התייצב לריצוי עונשו בכלא ותקופת ריצוי העונש הייתה ללא בעיות משמעת, לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של העותר, כאשר אמו מטופלת בטיפולים כימותראפיים וזקוקה לו, לא התחשב בכך שהעותר משתדל לעשות מיטב יכולתו להשלים את תקופת עבודות השירות ובניסיונות השיקום של העותר. נטען כי מאחר שעורך השימוע ביום 11.4.16 החליט להעמיד את העותר לתקופת מבחן, כי אז להיעדרויות הקודמות לתאריך השימוע לא היה מקום לתת משקל משמעותי במסגרת ההחלטה.

המשיב טוען כי העותר, אשר נשפט לשישה חודשי מאסר בע"ש החל מתאריך 11.10.15, התייצב לקליטה רק ביום למחרת ומיד עם תחילת ריצוי המאסר בע"ש נעדר ימים רבים מאוד ללא אישור ובניגוד להוראות הממונה והחוק וכן נעדר ימים רבים מטעמי מחלה. בשל ריבוי ימי מחלה זומן העותר לוועדה רפואית לתאריך 8.2.16. בוועדה נבדקו כל אישורי המחלה אותם הציג ונקבע שאין הצדקה להוצאתם ואין הצדקה וסיבה רפואית לאי התייצבותו בעבודה. העותר הונחה לשוב לעבודה. לעותר נערכו שתי שיחות בירור ואזהרה בתאריכים 12.10.15 ו- 8.2.16 בהן הוזנה וניתנה לו ההזדמנות לסיים ריצוי מאסרו. המשיב טוען כי העותר לא השכיל לנצל הזדמנויות אלה ולכן זומן לשימוע לתאריך 28.3.16. בתאריך 25.3.16 שלח ב"כ העותר בקשה לדחיית מועד השימוע ולפנים משורת הדין נדחה מועד השימוע לתאריך 11.4.16. לאחר השימוע הומלץ על הפסקת עבודות השירות, לאור ההיעדרויות הרבות, ובתאריך 5.5.16 הוחלט על הפסקה מנהלית וסיום ריצוי המאסר בבית הסוהר.

המשיב מציין כי המלצת עורך השימוע להפסקה מנהלית, כפי שנכתבה, הינה חד משמעית ואינה משתמעת לשתי פנים. ההמלצה הובאה בפני העותר וב"כ העותר כפי שהיא ושניהם חתומים עליה. המשיב מציין כי נאמר לעותר בעל פה שאם יתנהג למופת עד לכניסתו למאסר בגין התיק הקודם, לפנים משורת הדין יקפאו את הבאת התיק שלו בפני מפקד המחוז. נטען כי עורך השימוע הינו ממליץ בלבד ולכן הדברים הנטענים על ידי העותר אינם מהווים החלטה שלטונית. כן נטען כי היעדרויותיו של העותר מטעמי בריאות לא הן שנכללו בעילה להפסקה מנהלית. נטען כי העותר לא יודע להגיד באיזה מבין הימים הייתה תקלה בשעון הנוכחות וכי העותר לא דיווח על תקלה כזו למפקח. נטען כי בימים אלה קיימת

חתימה של שעון נוכחות לעובדי שירות אחרים באותו מקום עבודה. על כן, נטען כי גם אם ניתנה לו הבטחה כפי שהוא טוען, הוא הפר את הבטחתו להגיע באופן תקין לעבודות השירות. המשיב מציין כי המאסר אותו סיים העותר לרצות לאחרונה הוא המאסר השלישי שהוא מרצה ובנסיבות אלה יש לדחות את העתירה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות המקרה יש לאפשר לעותר הזדמנות אחרונה לרצות את יתרת המאסר בדרך של עבודות שירות.

הלכה היא כי בימ"ש לעניינים מנהליים אינו שם שיקול דעתו במקום שיקול דעתם של הרשויות, אלא בוחן את סבירות וחוקיות החלטותיהם. במקרה זה סבורני כי לאחר שסיים העותר לרצות את העונש בתיק הקודם בדרך של מאסר במתקן כליאה, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של העותר כפי שהוצגו ובמחלתו של אמו אשר ככל הנראה זקוקה לעזרתו, היה מקום כי העותר יזומן לשימוע ויתנתן לו האפשרות לשטוח טענותיו בטרם מתן החלטה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות. כמו כן, היה מקום להביא במסגרת השיקולים של המשיב גם את השיקול שהעותר סיים לאחרונה לרצות מאסר והדבר מהווה שינוי בנסיבות שיש להביאו בחשבון במסגרת השיקולים, שכן ייתכן שמאסרו במתקן כליאה לאחרונה מהווה הרתעה מספיקה על מנת שהעותר יעשה את כל המאמצים לסיים את העונש הקצר שנותר לו לרצות במסגרת של עבודות שירות ללא היעדרויות.

אוסף עוד כי גם מתגובת שב"ס נראה כי אותה הצהרה של עורך השימוע כי התנהגות טובה עד לתחילת ריצוי המאסר אותו היה על העותר לרצות בהליך אחר תילקח בחשבון לעניין הליך זה לא באה לידי ביטוי בהמלצת עורך השימוע ובנתונים שהיה על מפקד המחוז לשקול, בטרם מתן החלטה חדשה בעניינו של העותר.

בשים לב למכלול הנסיבות אני קובע כי במקרה זה לא נשקלו כל הנתונים הנדרשים לעניין. לכן יש להעניק לעותר הזדמנות נוספת אחרונה לריצוי יתרת תקופת המאסר בעבודות שירות.

אני מורה למשיב לשלב את העותר במקום עבודה מתאים לריצוי יתרת עבודות השירות שנגזר עליו לרצות.

הובהר לעותר כי זו ההזדמנות האחרונה המוענקת לו וככל שלא ימלא אחר ההוראות ו/או יבצע עבירה נוספת כל שהיא בתקופת ריצוי עבודות השירות כי אז הוא צפוי להפקעת עבודות השירות וריצוי יתרת המאסר במתקן כליאה.

העותר יתייצב ביום 10.7.16 עד השעה 9:00 במפקדת עבודות השירות, בימ"ר עמקים המצוי במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דרך הציונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099. זאת לשם עריכת ראיון לשם קביעת אופן ומועד שיבוצו בעבודות השירות.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, במעמד העותר, ב"כ העותר וב"כ המשיבים.

ר' שפירא, ס. נשיא